

Joan Giménez  
Nuevo Leon 125-101  
Mèxico 11, D.F.

a 12 de Maig de 1963.

Amicus Calders: Fa molt de temps que et parlo amb el pensament, però, sospitant que la meua força mental encara està "subdesarrollada", em temo que no m'hagis escoltat.

Avui diumenge quedo solet i torno al antic sistema de la parla escrita. Estic content i confós, perquè al meu nano petit, que encara no parla massa be, al kinder li han donat 10 a Literatura. Son cosses que passen a Mèxic, però, després d'acceptar que els meus avantpassats eren "changos de Darwin", ja no m'extranya res.

M'alegro de la teua tasca d'escriptor. Saps que el Polo Magnètic es desplaça de tant en tant i de que certes persones tenen, a moments, visió del futur, (premonicions com diuen a T.V., programa "Un paso al Más Allá", canal 4, dimarts 9 i mitja del vespre, patrocinador Telas Junco). Tot això ve a terme perquè pot ésser que, Amèrica, sigui ara a Barcelona, i els catalans, vidents del futur, varen posar a Colon, que sabia el camí, assenyalant Àfrica, que no éssent Amèrica, tenia la subtilesa d'intenció de voler dir que, es tenia d'anar dret, fins topar amb el clatell de l'estàtua de Colon.

Se que estàs content perquè escrius, tens merescut prestigi i a més, ho paguen. Ara vius intensament, com a una novel·la de veritat, i dessitjo que escriguis molt, a gust, amb la sabiduria que la experiència permet. Es curiós pensar que segles a venir, molta gent llegirà Calders i es preguntarà, com era, vivia, etc.

Sento lo de la maleta, pels originals del conte i novel·la, pels accoris de la càmera, etc. i menys pel regal al meu germa. Tampoc a ell l'importa massa. No et preocupis per això. Si et soc sincer, ja esperava que alguna cosa tenia que passar.

El poeta Bartra arriba ahir de Estats Units. Ja deus tenir detalls de la seva tournee. Desde Washington m'envià una tarja dient que estava molt content i tip de conferències i sopars.

Un petit o gros escàndol literari, esclatà fa unes setmanes. Resulta que a París organitzan unes representacions de Teatre Universal. Com a representans del Teatre Mexicà, foren invitats o seleccionats, que no ho se, Solòrzano, guatemalteco d'origen, Passy, refugiat espanyol y Arreola, aquest sí que nascut a Mèxic, crec, perquè yo no hi era. Tot

ho se, per mitjà del suplement dominical de Novedades "Mèxico en la Cultura". Segons crítiques de França, els francesos badallaren fins a perdre les dents postisses. Aquest resultat no el comento, perquè ja coneixes que jo no crec en la "Creació Artística Americana", de dalt a baix, que sols es copia, i no fina, de la Creació Europea.

L'escandol comença perquè el Salvador Novo atacà als seleccionats, no per la dubtosa qualitat de les obres, si no per la naixença, dient que no eren mexicans, que sols s'aprofitaven de Mèxic. El Slòrzano, amb un peu al avió, li contestà dient que Novo no era Mèxic, feu al·lusion a la seva "inversió" de valors i que tot era enveja per no ésser seleccionat. (Aquest valent, crec que està casat amb la filla del Antonio Caso, i això explica, potser, la valentia). Després, al altre diumenge, contesta el Novo, i altres varen "bordar". Un tal Solana, del mateix "equip" del Novo, també va dir la seva, i una dona ~~imbecil~~ imbecil del tot, menys els bustos, perquè deuen ésser postissos, va fer sortir els conquistadors y i la Malinche, que desde el altre mon, deu maleir el dia que el Cortes li va demanar rel·lacions. Fins el nostre bon Hurtado li ha escrit al Novo preguntant si, al nacionalitzat mexicà se li nega el dret de escriure i ésser reconegut com intel·lectual mexicà, i si sont mexicans de segona classe. Això de segona classe ~~no~~ no ha puntualitzat si era de los Ferrocarriles Mexicanos. Tu ja sabs això el que és, sobretot si es "Clase Preferente de Lujo y Panorámico". No he vist la contesta del Novo. No crec que la faci, perquè es prou llest per coneixer que ha ficat la pota fins al nas.

Be damnificat del Vallés, ja no tens neu, ni abominable hombre de las nieves. Aviat tindreu la plaga dels estiuejants i el Francesc Carreres, tindrà que esperar al proxí hivern perquè la seva muller mexicana es divorci de ell o l'abandoni. Tu has retovat el temps de la neu, del vent, de la pluja, de la calor i del fret. Els arbres amb fulles i sense o amb les fulles seques.

Jo trevallo com sempre. Pel vespre vull llegir les Tragèdies d'Esquil. A la segona plana em dono compte que no sé el que he llegit i que sols recordo "me perdona pero yo tomo Corona".

Alicia engrescada amb el llibre "Guia de la Costa Brava" del Pla, i em retreu que no l'hagues pintat.

Saludos de tots per tots. Una forta abraçada.

El meu nano gran em diu: Papa lo escribiste todo tan mal que no entiendo nada. Li dic que es català, i s'en va.